Dosarul nr. 4r-1281/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24113429-02-4r-09042025 Judecător Tatiana POSTOLACHI

D E C I Z I E
în numele Legii

08 iulie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Silvia CECAN
Judecători Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către avocatul Gheorghe CACIUC în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Vasile SÎRBU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2356/2024 din 05 martie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 354793 din 26.06.2024, în privința lui **Vasile SÎRBU** în temeiul art.78/1 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond: din 08.10.2024 până la 05.03.2025;
În Curtea de Apel Centru: din 09.04.2025 până la 08.07.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. Conform procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 354793 din 26.06.2024, cet. Vasile SÎRBU a comis contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional al Republicii Moldova.

Prin procesul verbal nominalizat, s-a constatat că, Vasile SÎRBU, la data de 05.07.2024, ora 18:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****în urma unui conflict familiar iscat, a agresat-o fizic și verbal pe fosta soție cet. Ala SÎRBU, urmare conform Raportului de constatare eliberat de CML nr. 202402P1712 din 06.07.2024 a cauzat vătămare neînsemnată.

În conformitate cu prevederile art.395 Cod contravențional, la data de 04.10.2024, agentul constatator a expediat materialele cauzei contravenționale spre examinare în instanța de judecată conform competenței teritoriale și jurisdicționale, cu solicitarea de tragere a lui Vasile SÎRBU la răspundere contravențională.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2356/2024 din 05 martie 2025,* a fost recunoscut vinovat Vasile SÎRBU, născut la *****, domiciliat în *****, bd. ***** IDNO: *****, de comiterea contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, și i-a fost aplicat în baza acestei norme sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 (șaizeci) ore.

A fost explicat lui Vasile SÎRBU că, potrivit art.37 alin.(6) Cod contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Făptuitorul Vasile SÎRBU, față de care s-a aplicat sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, va semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Executarea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, cancelaria instanței de judecată va trimite hotărârea privind aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității şi dispoziția de executare organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul, care la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanța de judecată despre executarea hotărârii.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocatul Gheorghe CACIUC în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Vasile SÎRBU, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2356/2024 din 05 martie 2025, cu dispunerea achitării acestuia.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2356/2024 din 05 martie 2025 este neîntemeiată şi urmează a fi casată, or instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale, şi nu a solicitat administrarea suplimentară a unor acte probatorii în cazul constatării lipsei acestora, circumstanțe care ar fi putut fi examinate şi verificate prin prisma argumentelor participanților la proces, ca ulterior să fie emisă o hotărâre motivată, clară şi conform prevederilor legale la caz.

Apărarea consideră că în faptele contravenientului nu se întrunesc elementele constitutive ale contravenției, în cazul dat lipsesc elementele constitutive ale contravenției și în primul rând lipsa laturii subiective care se exprimă. în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. La caz instanța de fond urmează să stabilească inexistența intenției directe și a urmărilor prejudiciabile sub forma vătămării neînsemnate a integrității corporale.

Invocă faptul că instanța de fond pentru calificarea faptei nu a stabilit legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea dc maltratare sau alte acțiuni violente și urmările prejudiciabile survenite sub formă de vătămare neînsemnată a integrității corporale, fapt care nu a fost posibil de probat în speță. Nu există dovezi concludente care să susțină că vătămările suferite de Ala SÎRBU au fost rezultatul unei acțiuni violente deliberate din partea contravenientului.

în ceea ce privește relația tensionată dintre SÎRBU Vasile și Ala SÎRBU, subliniază că aceasta era legată de un conflict personal și de revocarea unei donații unicului său apartament. Menționează că conflictele/ disputele dintre soți sau fosta soție nu trebuie să fie considerate neapărat ca fiind acte de violență, ci ca reacții în cadrul unor tensiuni acumulate.

În cadrul cercetării judecătorești, în instanța de fond contravenientul SÎRBU Vasile a menționat că, de către fosta soție a fost agresată verbal și fizic și nu invers acesta neavând nici intenție sau careva motive de a aplica violența în familie sau acte de maltratare.

Așadar, apărarea subliniază că martorii implicați în acest caz, cum ar fi actualul soț al Alei SÎRBU, pot avea un interes direct și personal în procesul în curs, ceea ce ar putea afecta obiectivitatea și veridicitatea declarațiilor lor. Instanța ar trebui să analizeze cu atenție aceste declarații, având în vedere posibilitatea influenței unor relații personale asupra acestora, și să decidă dacă aceste mărturii pot fi luate în considerare ca probe valide.

Menționează că în conformitate cu art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, instanța este obligată să dispună încetarea procesului contravențional atunci când nu există suficiente dovezi care să susțină acuzațiile aduse. în acest caz, nu există dovezi clare care să confirme că fapta lui SÎRBU Vasile ar îndeplini condițiile legale pentru a constitui o contravenție, iar dovezile prezentate nu sunt suficiente pentru a justifica sancțiunea aplicată.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de

recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

La data de 11 iunie 2025, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, avocatul Veaceslav SCRIPNIC în interesele victimei SÎRBU Ala a depus referință la recursul declarat de către avocatul Gheorghe CACIUC în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Vasile SÎRBU.

Notează apărarea că în recursul depus, că la baza hotărârii instanței au fost puse evenimentele din 05.07.2024 când aflându-se împreună cu fosta soție în apartamentul n*****, mun.Chişinău a inițiat un conflict, luând fără permisiune telefonul ultimei. După câteva minute de conflict, perioadă în care SÎRBU Ala a fost lovită peste picioare, brațe (fapt confirmat prin Concluziile medicului expert), SÎRBU Vasile i-a returnat telefonul şi a coborât în fața blocului.

Indică că pe faptul dat au fost întocmite procese verbale contravenționale pe numele lui SÎRBU *****şi SÎRBU Ala. În cadrul examinării procedurii contravenționale inițiate pe numele lui SÎRBU *****, presupusa victimă, SÎRBU Vasile, a declarat în ședința de judecată că SÎRBU *****nu i-a aplicat lovituri şi a cerut instanței de judecată să înceteze procedura în privința acesteia. Totodată, declarațiile făcute de contravenientul SÎRBU Vasile în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vin în contradicție cu conținutul circumstanțelor indicate în cererea de recurs. Consideră că la materialele procedurii contravenționale sunt anexate suficiente materiale ce indică asupra comportamentului violent a contravenientului SÎRBU Vasile față de fosta sa soție, SÎRBU Ala (ordonanțele de protecție) şi SÎRBU *****. În contextul celor expuse, consideră cererea de recurs ca fiind neîntemeiată şi solicită respingerea acesteia.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de către avocatul Gheorghe CACIUC în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Vasile SÎRBU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2356/2024 din 05 martie 2025, din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, conform procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 354793 din 26.06.2024 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Chișinău, PASCARI Viorica, cet. Vasile SÎRBU a comis contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional.

Prin procesul verbal nominalizat, s-a constatat că, Vasile SÎRBU, la data de 05.07.2024, ora 18:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****în urma unui conflict familiar iscat, a agresat-o fizic și verbal pe fosta soție cet. Ala SÎRBU, urmare conform Raportului de constatare eliberat de CML r. 202402P1712 din 06.07.2024 a cauzat vătămare neînsemnată.

Acțiunile lui Vasile SÎRBU au fost calificate de către agentul constatator conform art.78/1 Cod contravențional, adică *maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.*

La 04.10.2024, în temeiul art.395 Cod contravențional, agentul constatator a remis materialele acumulate pe cazul dat Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) pentru examinare în fond şi adoptarea unei hotărâri.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de fond corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui Vasile SÎRBU sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

În acord cu art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea

contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

9. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În continuare, instanța de recurs remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui Vasile SÎRBU. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului care a semnat procesul verbal cu privire la contravenție și nu a înaintat careva obiecții.

Respectiv instanța de recurs consideră oportun de a preciza că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art.34, 378, 384, 387 și 448 Cod contravențional, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-și prezenta obiecții şi probe suplimentare, utilizat de făptuitor inclusiv cu ocazia citării sale legale în ședință de judecată. În concordanță cu cele expuse, Colegiul precizează că dreptul la apărare nu este unul absolut şi în fiecare caz trebuie să se stabilească dacă, în lumina ansamblului procedurii, restricția în cauză a privat inculpatul de un proces echitabil, iar în cazul în care acestuia i-au fost asigurate aceste garanții până la examinarea cauzei în fond, în fața unui tribunal, instanța de recurs consideră că nu i-au fost aduse repercusiuni grave în drepturile esențiale ale lui Vasile SÎRBU.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care Colegiul nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

10. Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui Vasile SÎRBU sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de recurs evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin.(4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*).

11. Sub aspectul legalității procesului verbal, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 354793 întocmit la 26.06.2024.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Vasile SÎRBU în comiterea încălcării prevederilor art.78/1 Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, concluziile agentului constatator, sunt fondate, aferent vinovăției lui Vasile SÎRBU, în comiterea contravenției prevăzute la art.78/1 Cod contravențional, de vreme ce agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

12. Colegiul respinge alegațiile recurentului referitoare la lipsa probelor care ar demonstra vinovăția contravenientului. Respectiv, contrar celor invocate în recurs, și în corespundere cu art.425 alin.(2), (3), (4), (5) al Codului contravențional vinovăția lui Vasile SÎRBU este probată pe deplin, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume:

- ***Copia Informației 112 din 05.07.2024,*** potrivit căreia cet. Vasile SÎRBU a informat despre conflictul cu soția, avut loc în mun. Chișinău, str. *****;

- ***Copia procesului-verbal de consemnare a plângerii verbale din 05.07.2024,*** unde cet. Vasile SÎRBU a declarat despre faptul că, a fost agresat verbal și fizic de către fosta soție cet. Ala SÎRBU i o persoană necunoscută de gen masculin;

- ***Copia procesului-verbal privind actele de constatare din 05.07.2024,*** unde cet. Vasile SÎRBU a reiterat circumstanțele expuse în plângerea sa;

- ***Copia procesului-verbal privind actele de constatare din 05.07.2024,*** unde cet. *****SÎRBU a declarat că, anume cet. Vasile SÎRBU a sărit la bătaie la mama sa Ala SÎRBU;

- ***Copia procesului-verbal privind actele de constatare din 05.07.2024,*** unde cet. Ala SÎRBU a declarat că, la data de 05.07.2024, a fost agresată fizic și verbal de către cet. Vasile SÎRBU;

- ***Copia informației 112 din 05.07.2024,*** potrivit căreia, cet. Ala SÎRBU a informat despre faptul agresării sale de către fostul soț Vasile SÎRBU ;

- ***Copia Raportului de constatare nr. 202402P1712 din 06.07.2024,*** potrivit căruia cet. Ala SÎRBU i-a fost cauzată o vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății;

- ***Copia Raportului de constatare nr. 202402P1715 din 06.07.2024,*** potrivit căruia cet. Vasile SÎRBU i-a fost cauzată o vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății;

- ***Copia procesului-verbal privind actele de constatare din 16.09.2024,*** unde cet. Grigore SÎRBU a declarat că, Ala SÎRBU și Vasile SÎRBU s-au agresat reciproc în timp ce

Ala SÎRBU încerca să-și recupereze telefonul, la care a intervenit fiica acestora, după care și el;

- Copia procesului-verbal privind actele de constatare din 19.09.2024, unde cet. Veronica UNCU a declarat că, anterior, între vecinii din ap. 21 deseori se iscau conflicte și neînțelegeri, însă de aproximativ un an jumate, aceștia nu locuiesc în apartament;

13. Probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate. Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța de recurs reține că, situația de fapt reținută în demers corespunde realității.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 354793 din 26.06.2024, face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator a săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc că Vasile SÎRBU a comis contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, prin urmare Colegiul găsește întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Vasile SÎRBU, prin care s-a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, ultimul la data de 05.07.2024, ora 18:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****în urma unui conflict familiar iscat, a agresat-o fizic și verbal pe fosta soție cet. Ala SÎRBU, urmare conform Raportului de constatare eliberat de CML r. 202402P1712 din 06.07.2024 a cauzat vătămare neînsemnată, prin ce a încălcat prevederile art.78/1 Cod contravențional. Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor

personale a agentului constatator și a probelor acumulate, precum și din comportamentul contravenientului și declarațiile victimei.

14. La calificarea acțiunilor făptuitorului instanța de recurs se conduce de prevederile art.2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, conform cărora prin violenta în familie se subînțelege – acte de violență fizică (…) cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

La fel colegiul reține, că potrivit art.3 alin.(1), (2) lit.b) a Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, copii.

Respectiv constituie violență fizică – vătămarea intenționată a integrității corporale ori a sănătăți prin lovire, (…), alte acțiuni cu efect similar.

În drept, instanța de recurs reține că, în temeiul art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viață şi la integritate fizică şi psihică.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art.3 alin.(2) din aceeași Lege, prin membri de familie se înțeleg în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau

dintre părinți şi copii, iar în condiția de locuire separată: *persoanele aflate* în căsătorie, *în divorț,* rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În acest context, Colegiul Penal constată că, Vasile SÎRBU a săvârșit contravenția prevăzute de art.78/1 Cod contravențional și anume maltratarea și alte acțiuni violente, comise față de un membru al familiei și anume pe fosta sa soție Ala SÎRBU, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale prin urmare făptuitorul și victima sunt în relații de rudenie, şi respectiv, părțile în proces sunt membri de familie, în sensul prevederilor enunțate supra și art.133/1 Cod penal.

Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, instanța de recurs relevă că *obiectul juridic special* al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său *obiectul juridic secundar* se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

În acest sens, prin fapta comisă, Vasile SÎRBU a atentat la obiectul juridic secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

La componența contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, *obiectul material* al contravenției îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei Ala SÎRBU, iar în prezenta speță obiectul material se dovedește prin raportul de constatare nr. 202402P1712 din 06.07.2024, efectuat în privința lui Ala SÎRBU , la care s-a depistat echimoze la nivelul brațului, antebrațului și coapsei pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresiune, posibil în perioada indicată, care condiționează o dereglare a sănătății până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății.

Victima contravenției specificate la art.78/1 Cod contravențional poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente realizate de un membru al familiei în raport cu alt membru al familiei; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Potrivit art.2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțeleg actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Aceeași normă apreciază, violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Corespunzător, reieșind din prevederile art.2 din Legea nominalizată, acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul contravenției prevăzute la art.78/1 Cod contravențional, cunoaște următoarele modalități faptice de realizare:

- *violență fizică*, adică vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar;

- *violență psihologică*, adică impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

Norma menționată definește violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Reieșind din declarațiile victimei, precum și celelalte mijloace materiale de probă, administrate de agentul constatator la etapa constatării faptei contravenționale se demonstrează că, Vasile SÎRBU la data de 05.07.2024, în mun. Chișinău, str. *****în jurul orelor 18:30, a agresat-o fizic pe fosta sa soție cet. Ala SÎRBU.

De altfel, declarațiile victimei, Ala SÎRBU coroborează cu raportul de constatare nr. 202402P1712 din 06.07.2024 și explicațiile însăși a făptuitorului.

15. În conformitate cu art.2 din Regulamentul Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27 iunie 2003, *prin vătămare corporală* se înțelege prejudiciul cauzat sănătății prin dereglarea integrității anatomice a organelor şi țesuturilor sau a funcțiilor acestora, provocate de acțiunea diferiților agenți externi: mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici.

Art.2 din același Regulament enunță că expertiza medico-legală a gravității leziunii corporale se efectuează numai în baza ordonanței în scris emisă de către ofițerul de urmărire penală, a procurorului sau hotărârii instanței judecătorești, iar art.6 indică că în cazul efectuării expertizei medico-legale a gravității vătămării corporale se întocmește „Raport de expertiză medico-legală", iar în caz de examinare medico-legală la solicitarea organelor de drept sau la cererea persoanei vătămate – „Raport de examinare medico-legală".

Conform art.21 din Regulamentul Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27 iunie 2003, aprecierea gradului de gravitate al vătămării corporale se efectuează în baza criteriilor stabilite pentru fiecare grad de gravitate.

În virtutea art.74 al aceluiași Regulament, din vătămări neînsemnate fac parte leziunile ce nu generează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanentă de muncă.

Se reține că la caz, Raportul de constatare nr. 202402P1712 din 06.07.2024 demonstrează cu certitudine că, la Ala SÎRBU au fost depistate echimoze la nivelul brațului,

antebrațului și coapsei pe dreapta, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Astfel se atestă existența rezultatului prejudiciabil stabilit de lege.

De asemenea, urmează a fi menționat că, componența de contravenție prevăzută de art.78/1 Cod contravențional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existența legăturii cauzale dintre faptă şi consecințe. Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrității corporale.

Instanța de recurs conchide că, aprecierea coroborată a tuturor probelor din dosar demonstrează că există o legătură de cauzalitate între acțiunile realizate de Vasile SÎRBU și leziunile depistate la Ala SÎRBU. Legătura respectivă este demonstrată de declarațiile victimei făcute în fața agentului constatator, de amplasarea și caracterul leziunilor depistate la ea.

Colegiul penal concluzionează că, declarațiile victimei expuse în fața agentului constatator, referitoare la modul de agresare a acesteia (partea anatomică a corpului și mijloacele prin care iau fost aplicate lovituri) sunt confirmate prin Raportul de constatare. Or, locul depistării leziunilor și echimozelor, demonstrează cu certitudine afirmațiile victimei referitoare la faptul că, a fost agresată de către Vasile SÎRBU și combat versiunea acestuia precum că, nu sunt acte de violență dar reacții în cadrul unor tensiuni acumulate.

În lumina celor reflectate de celelalte probe din dosar, în special din Raportul de constatare, declarațiile victimei, instanța de recurs a apreciat că versiunea apărării este doar o tactică de apărare. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, anume versiunea prezentată de victimă este cea veridică. Din aceleași motive, instanța de judecată a conchis că acțiunea prejudiciabilă a avut loc și a fost comisă de către acuzatul Vasile SÎRBU.

Cât privește *latura subiectivă*, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

În speță, agentul constatator în procesul administrării probelor a dovedit intenția făptuitorului Vasile SÎRBU de a comite fapta imputată, în concluzie, la cazul dedus judecății sunt prezente toate elementele componenței de contravenție.

Colegiul stabilește că, Vasile SÎRBU este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani de răspundere contravențională. În plus, acesta este membrul al familiei victimei, şi anume fosta soție a acestuia, corespunzător, făptuitorul este *subiect al contravenției*.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile lui Vasile SÎRBU corect calificate în baza art.78/1 Cod contravențional al R. Moldova, iar persoana poate fi atrasă la răspundere contravențională fiind vinovată de comiterea contravenției imputate.

Astfel instanța de recurs constată că, prin fapta comisă Vasile SÎRBU a adus atingere relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială și relațiilor sociale cu privire la integritatea fizică a persoanei. Totodată, cu certitudine s-a constatat intenția făptuitorului Vasile SÎRBU în comiterea faptei incriminate.

Mai mult decât atât, Vasile SÎRBU întrunește și *semnele subiectului special* al contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, fiind membru de familie cu victima

Ala SÎRBU, care este fosta soție a acestuia. Or, conform art.(3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, violență în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiția de conlocuire: *persoanele aflate* în căsătorie, *în divorț*, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre șoți (concubinaj).

16. Instanța de recurs reține că, materialele cauzei denotă că, victima Ala SÎRBU este membru de familie al acuzatului, în sensul dat acestei noțiuni de art.133/1 lit. a) Cod penal și art.3 alin.(2) lit.a) al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie. Astfel victima și agresorul au fost soț și soție, iar la momentul comiterii contravenției sunt divorțați, şi respectiv sunt membri de familie, în sensul normelor enunțate și subiect al contravenției imputate.

Mai mult ca atât, reținând legalitatea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, Colegiul penal constată că în procesul-verbal se regăsește acuzația că, acesta a manifestat un comportament violent în raport cu Ala SÎRBU. De asemenea în procesul-verbal cu privire la contravenție se regăsește trimiterea expresă la norma juridică la care se califică fapta sa (art.78/1 Cod contravențional).

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate. În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franţa, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franța, 30.03.2004, § 24).

Colegiul penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului Vasile SÎRBU i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit, or acestea au

fost anexate la materialele cauzei și din care rezultă cu certitudine comiterea contravenției imputate.

Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, instanța reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privință, Colegiul penal consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 Cod contravențional, potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

Deci, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către Vasile SÎRBU a acțiunilor ilicite prevăzute la art.78/1 Cod contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

17. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, astfel că, se reconfirmă poziția instanței precum că, făptașul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă care ar combate argumentele agentului constatator și ar dovedi contrariul.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

18. Referitor la sancțiunea aplicată de către instanța de judecată, Colegiul reține că norma consacrată la art.78/1 Cod contravențional, incriminează violența în familie, adică maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale. Fapta

respectivă este sancționată cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile.

Astfel, instanța de recurs apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art.37 a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.78/1 Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel fiind stabilită în cuantumul limitei aplicabile la acel moment sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 (șaizeci) ore, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenientul Vasile SÎRBU s-a găsit vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 354793 din 26.06.2024. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art.441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Deci, instanța de judecată la stabilirea sancțiunii, a ținut cont de prevederile art.32 și 37 ale Codului contravențional, caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenției, comportamentul contravenientului, iar sancțiunea contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art.2 Cod contravențional și anume: apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Colegiul apreciază pedeapsa aplicată una echitabilă și proporțională acțiunilor contravenientului or această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al contravenției și persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea în săvârșirea de noi contravenții, atât din partea contravenientului, cât și a altor persoane. Astfel instanța de judecată la aplicarea pedepsei a luat în considerație caracterul şi gradul prejudiciabil al contravențiilor săvârșite, de persoana vinovată, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, astfel pedeapsa contravențională fiind o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a contravenientului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Mai mult decât atât pedeapsa contravențională are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea contravenientului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi contravenții atât din partea contravenientului, cât şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei contravenții i se aplică o pedeapsă echitabilă. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din cuprinsul hotărârii, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea contravenientului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 60

(șaizeci) ore, enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea contravențiilor, săvârșită cu intenție, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat.

Astfel, stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă contravenția incriminată lui Vasile SÎRBU, pun în vizorul Colegiului penal incorectitudinea micșorării pedepsei, deoarece, contravenientul a comis cu intenție contravenția prevăzută de art.78/1, Cod contravențional, iar de către instanța de fond i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în conformitate cu prevederile art.3 Cod contravențional, iar careva temeiuri privind modificarea pedepsei stabilite contravenientului, de către Colegiul Penal nu au fost reținute.

19. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l). Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional. Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către apărare în interesele contravenientului în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate

careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către avocatul Gheorghe CACIUC în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Vasile SÎRBU, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2356/2024 din 05 martie 2025, fără modificări.

20. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Gheorghe CACIUC în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, Vasile SÎRBU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2356/2024 din 05 martie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 354793 din 26.06.2024, în privința lui **Vasile SÎRBU** în temeiul art.78/1 Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Silvia CECAN**

Judecătorii **Denis BĂBĂLĂU**

Vitalie BUDECI